

Repræsentation. Heller ikke giver man denne til en Femtedel af Vælgerne som ved Sogneraadene, eller — som i Købstæderne — til den Kreds, som tilsammen betaler de 66 pCt. af Skatten. Her afgør man de højstbeskattedes formentlige Særret derved, at man skærer en enkelt, en eneste Skatteklassse fra. Fra de ca. 54,000 Personer her i Byen, som for Tiden opfylde de sædvanlige Betingelser for at have Valgret, derunder at de have ydet Skat til Kommunerne, skærer man vel ca. 7—8,000, og saa maa i øvrigt de resterende 45,000 søge at klare sig, som de kunne bedst; de 10,000, som andet Steds ville have været den privilegerede Femtedel, komme i Baas med andre 30,000. Men hvis det virkelig skulde være en Retfærdighedssag, at den, der som Følge af sin større Indtægt yder en større Skat, dermed ogsaa skulde sikres en større Indflydelse paa Kommunens Anliggender, saa er denne Retfærdighed i alt Fald *ikke* gennemført ved den nugældende Valgordning. Denne giver Billedet af en Række forskellige Forsøg eller Tilløb, Billedet af en højst uligeartet Fordeling af denne særlige Magtstilling, en Fordeling, der spænder fra Sogneraadene, hvor $\frac{1}{5}$ har den hele udelte Magt, indtil København. Men Retfærdigheden kan ikke have disse mange forskellige Udtryk. Er det Retfærdighed, der paabyder en Indflydelse som den, der er givet en ganske lille Kreds af Skatteydere ved Amsraadsvalgene, saa maa den langt ringere Indflydelse, der er tildelt andre højstbeskattede, være en Uretfærdighed imod disse. Men rimeligere er det, at alle disse Forsøg paa at tilsikre en særlig Magt overhovedet er en Uretfærdighed imod alle de andre Vælgere. Naar det ærede 10de kongevalgte Medlem (Hage) saa stærkt pointerede denne Uretfærdighed og i øvrigt vendte sig mod forskellige Udtalelser, som ere faldne i det andet Ting, skal jeg ogsaa henvise til en Udtalelse, som faldt der netop angaaende Spørgsmaalet om Retfærdigheden ved den nugældende Ordning. En Partifælle af det ærede 10de kongevalgte Medlem (Hage) udtalte, da Sagen var til 1ste Behandling i Folketinget, at han erkender, at der er positive Uretfærdigheder i den nu bestaaende kommunale Valgordning, som man ud fra et almindeligt Retfærdighedskrav maa se at komme bort fra. Det ærede Medlem ser saaledes, at Følelsen af, at det er et Retfærdighedskrav, der har fundet sit Udtryk og er gennemført i den bestaaende Valgordning, ingenlunde deles af alle hans

Partifæller. Men vise disse saa højst forskellige Maader, hvorpaa Sagen er forsøgt løst, overhovedet ikke Umuligheden af at finde en virkelig Løsning ad denne Vej, en Løsning, der er noget andet og mere end blot en ganske vilkaarlig dragen Delingslinie? En Delingslinie, der kun har Vilkaarlighedens Præg og derfor ogsaa medfører de Ulemper, den Fære, der altid er forbunden med den blotte og bare Vilkaarlighed.

Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne) fremdrog Forholdet mellem Ydelse og Nydelse, mellem Ydere og Nydere inden for Kommunen. Ja, man ser jo ofte dette fremdraget, hører Tale om, at der inden for en Kommune er et Mindretal, der yder og et Flertal, der nyder. De tre vigtigste Hovedposter inden for en Landkommune ere Udgifterne til Fattigvæsenet, til Skolevæsenet og til Vejvæsenet. Men er det da saaledes, at der her er et stort Flertal, som særlig er nydende, medens der er et Mindretal, der kun er ydende? Hvad angaar Fattigvæsenet, saa er det jo heldigvis langt fra Reglen, at et Flertal af Lejehusmænd og Arbejdere, for ikke at tale om Husmænd, ikke skulde kunne hævde deres økonomiske Selvstændighed og holde sig fri for den offentlige Forsørgelse. Vil man se paa Fattigvæsenets Budget og se, hvad det er for Udgifter, der her særlig tynde, vil man hurtigt finde, at det ingenlunde er Forsørgelse af Kommunens Smaakaarfolk, der er Tale om. Nej, det er ganske andre Steder, de store Udgifter til Fattigvæsenet falde; de falde paa Folk, hvormed der slet ikke er Tale i dette Lovforslag. Hvad Skolevæsenet angaar, indrømmede det ærede Medlem jo allerede, at man ikke her vilde kunne gennemføre hans Delingslinie og sige, at her er det de fire Femtedele, der nyde, Resten, der yder. Nej, det er jo heldigvis saaledes paa Landet, at den offentlige Skole søges af de aller fleste Beboeres Børn. Det er som oftest kun ganske enkelte Undtagelser, ganske enkelte Hjem, hvis Børn ikke søge den offentlige Skole. Men ogsaa disse enkelte Undtagelser, større Proprietærer eller lignende, have sandelig stor Interesse i, at Kommunen holder et godt Skolevæsen, at alle blive godt oplærte og opdragne. Det er en almindelig Samfundsinteresse, og det er ogsaa af ren privat Interesse for enhver af Kommunens Beboere, uanset om hans Børn søge Skolen eller ej, at Kommunens Skolevæsen er saa godt som muligt. Endelig er der den tredje store Udgiftspost paa Kommunens Budget: Vejvæsenet. Ja, der